

sygn. akt II W 940/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant starszy sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczyk

przy udziale oskarżyciela publicznego K. M.

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2019r.

sprawy **D. L.** córki E. i T. z domu A., urodzonej (...) w P.

oskarżonej o to, że:

w P., woj. (...), w okresie od 20 sierpnia 2014 r. do 22 stycznia 2018 r., działając z wykorzystaniem tej samej sposobności, nie wpłacała na rzecz Urzędu Skarbowego w P., woj. (...), w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypłacono wynagrodzenie, podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą (...) (NIP: (...)) za:

- lipiec 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- sierpień 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- wrzesień 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- październik 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- listopad 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- grudzień 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- styczeń 2015 r. w kwocie 239,00 zł,
- luty 2015 r. w kwocie 259,00 zł,
- marzec 2015 r. w kwocie 255,40 zł,
- kwiecień 2015 r. w kwocie 254,90 zł,
- maj 2015 r. w kwocie 182,00 zł,
- czerwiec 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- lipiec 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- sierpień 2015 r. w kwocie 176,00 zł,

- wrzesień 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- październik 2015 r. w kwocie 173,70 zł,
- listopad 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- grudzień 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- styczeń 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- luty 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- marzec 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- kwiecień 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- maj 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- czerwiec 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- lipiec 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- sierpień 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- wrzesień 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- październik 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- listopad 2016 r. w kwocie 194,00 zł,
- grudzień 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- styczeń 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- luty 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- marzec 2017 r. w kwocie 195,00 zł,
- kwiecień 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- maj 2017 r. w kwocie 216,00 zł,
- czerwiec 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- lipiec 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- sierpień 2017 r. w kwocie 242,00 zł,
- wrzesień 2017 r. w kwocie 331,00 zł,
- październik 2017 r. w kwocie 331,00 zł,
- listopad 2017 r. w kwocie 196,00 zł,
- grudzień 2017 r. w kwocie 225,00 zł,

Czym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 8.328,00 zł, przy czym czyn ten popełniła mając zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 K.k.s. w zw. z art. 77 § 1 K.k.s. w zw z art. 6 § 2 K.k.s. w zw. z art. 11 § 2 K.k.s.

I. oskarżoną **D. L.** uznaje za winną popełniania zarzucanego jej wyczynu wyczerpującego art. 77 § 3 K.k.s. w zw. z art. 77 § 1 K.k.s. w zw. z art. 6 § 2 K.k.s. w zw. z art. 11 § 2 K.k.s, przy czym ustala, iż czynu tego oskarżona dopuściła a się w okresie od 26 sierpnia 2017r. do dnia 22 stycznia 2018r. i za to na podstawie art. 77 § 3 K.k.s. w zw. z art. 6 § 2 K.k.s. w zw. z art. 11 § 3 K.k.s. odstępuje od wymierzenia kary;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem obrony oskarżonej wykonywanej z urzędu;

III. zwalnia oskarżoną od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II W 940/18

UZASADNIENIE

D. L. została oskarżona o to, że: w P., woj. (...), w okresie od 20 sierpnia 2014 r. do 22 stycznia 2018 r., działając z wykorzystaniem tej samej sposobności, nie wpłacała na rzecz Urzędu Skarbowego w P., woj. (...), w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypłacono wynagrodzenie, podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą (...) (NIP: (...)) za:

- lipiec 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- sierpień 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- wrzesień 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- październik 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- listopad 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- grudzień 2014 r. w kwocie 159,00 zł,
- styczeń 2015 r. w kwocie 239,00 zł,
- luty 2015 r. w kwocie 259,00 zł,
- marzec 2015 r. w kwocie 255,40 zł,
- kwiecień 2015 r. w kwocie 254,90 zł,
- maj 2015 r. w kwocie 182,00 zł,
- czerwiec 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- lipiec 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- sierpień 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- wrzesień 2015 r. w kwocie 176,00 zł,

- październik 2015 r. w kwocie 173,70 zł,
- listopad 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- grudzień 2015 r. w kwocie 176,00 zł,
- styczeń 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- luty 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- marzec 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- kwiecień 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- maj 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- czerwiec 2016 r. w kwocie 189,00 zł,
- lipiec 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- sierpień 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- wrzesień 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- październik 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- listopad 2016 r. w kwocie 194,00 zł,
- grudzień 2016 r. w kwocie 198,00 zł,
- styczeń 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- luty 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- marzec 2017 r. w kwocie 195,00 zł,
- kwiecień 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- maj 2017 r. w kwocie 216,00 zł,
- czerwiec 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- lipiec 2017 r. w kwocie 225,00 zł,
- sierpień 2017 r. w kwocie 242,00 zł,
- wrzesień 2017 r. w kwocie 331,00 zł,
- październik 2017 r. w kwocie 331,00 zł,
- listopad 2017 r. w kwocie 196,00 zł,
- grudzień 2017 r. w kwocie 225,00 zł,

Czym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 8.328,00 zł, przy czym czyn ten popełniła mając zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną

w stopniu znacznym tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 K.k.s. w zw. z art. 77 § 1 K.k.s. w zw. z art. 6 § 2 K.k.s. w zw. z art. 11 § 2 K.k.s.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny: D. L. prowadziła działalność gospodarczą. W okresie od 26 sierpnia 2017r. do dnia 22 stycznia 2018r. działając z wykorzystaniem tej samej sposobności, nie wpłacała na rzecz Urzędu Skarbowego w P., w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypłacono wynagrodzenie, podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą (...) (NIP: (...)) za: sierpień 2017 r. w kwocie 242,00 zł, - wrzesień 2017 r. w kwocie 331,00 zł,- październik 2017 r. w kwocie 331,00 zł,- listopad 2017 r. w kwocie 196,00 zł,- grudzień 2017 r. w kwocie 225,00 zł. W ten sposób D. L. naraziła podatek dochodowy od osób fizycznych na uszczuplenie za ten okres. D. L. popełniła ten czyn mając zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym (wyjaśnienia oskarżonej k. 78v-79; informacja Urzędu Skarbowego w P. k. 1,3, 7;lista zaległości k. 2,5, 12,30,57,karta weryfikacji deklaracji rocznej k. 4,6; dane z deklaracji PIT-4R k. 7-10;karta kontowa k. 11;notatka k. 13;wydruk (...) k. 14;zestawienie dochodów k. 20;ewidencja wymierzonych mandatów karnych kredytowych k. 21-23;dokumentacja medyczna k. 33-42;opinia k. 44-47;zestawienie dochodów k. 76.).

Oskarżona D. L. przyznała się do popełniania zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, iż uregulowała wszystkie zaległe należności. Nie posiada żadnych zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego. Nie miała świadomości, że jak nie zapłaci w terminie to będzie ponosić odpowiedzialność karną – skarbową myślała, iż zapłaci odsetki. Miała ogromne płatności. Musiała sprzedawać rzeczy aby się utrzymać. Była karana mandatami za niepłacenie podatku. Leczy się psychiatrycznie od 2000 roku i od tego roku prowadzi działalność gospodarczą (k. 78v-79)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej w zakresie jakim przyznawała się do popełniania czynu polegającego na niewpłacaniu w terminie podatku pobranego od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w ramach działalności gospodarczej, gdyż są logiczne i rzeczowe a ponadto znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym wymienionym wyżej a mianowicie w dokumentacji pochodzącej od oskarżyciela publicznego.

Walorem mocy dowodowej obdarzono wywołane w sprawie, opinię sadowo- psychiatryczną (k. 44-47). Sporządzona ona została według zasad rządzących procesem opiniowania. Zawiera wszystkie niezbędne elementy jak część wstępną, opisowo sprawozdawczą i właściwą opinię. Dlatego nie ma podstaw do jej podważania.

Strony nie zakwestionowały autentyczności i prawdziwości dowodów z dokumentów ujawnionych na rozprawie , dlatego brak jest podstaw aby podważać ich wiarygodność.

W świetle powyższych dowodów, wina oskarżonej D. L. została udowodniona., jednakże w zakresie przypisanym w wyroku, albowiem zgodnie z treścią art. 51 § 1 kks karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Przepisy art. 44 § 2-4 i 6-7 stosuje się odpowiednio. Zgodnie z treścią art. 51§ 2 kks jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego wykroczenia skarbowego ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Tymczasem zarzut w przedmiotowej sprawie przedstawiono oskarżonej w dniu 26 czerwca 2018r. Dlatego też w wyroku Sąd omyłkowo przyjął datę 26 sierpnia 2017r. jako datę początkową czynu z art. 77§ 1 i 2 kks zamiast 26 czerwca 2017r. Było to wynikiem pośpiechu i nieuwagi ze strony Sądu, co spowodowane jest dużym obciążeniem sędziego referenta w ostatnim okresie orzekania.

Oskarżona swoim zachowaniem naruszyła dyspozycję art. 77 § 1-3 kks zgodnie z którym płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.§ 2. Jeżeli kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.§ 3. Jeżeli kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.§ 4. Sąd może zastosować nadzwyczajnie

złagodzenie kary, a nawet odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego, jeżeli przed wszczęciem postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe określone w § 1 lub 2 wpłacono w całości pobrany podatek na rzecz właściwego organu. § 5. Sąd może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli przed wszczęciem postępowania w sprawie o wykroczenie skarbowe określone w § 3 wpłacono w całości pobrany podatek na rzecz właściwego organu

Przedmiotowego czynu oskarżona dopuściła się w stanie ograniczonej poczytalności określonej w art. 11 § 2 kks. Zgodnie z treścią tego przepisu jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, sąd może orzec karę w wysokości nieprzekraczającej dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo skarbowe; sąd może zastosować także nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego wymienionego w art. 22 § 2 pkt 2-6, chyba że przepadek dotyczy przedmiotów określonych w art. 29 pkt 4. Natomiast zgodnie z treścią art. 11 § 3 kks jeżeli w wypadku określonym w § 2 sprawca popełnił wykroczenie skarbowe, sąd może odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego wymienionego w art. 47 § 2 pkt 2 i 3, chyba że przepadek dotyczy przedmiotów określonych w art. 29 pkt 4.

Mając na uwadze treść art. 11 § 3 kks tj. popełnienie przez oskarżoną czynu w stanie ograniczonej poczytalności oraz fakt uiszczenia przez oskarżoną zaległości podatkowych, fakt niekaralności za przestępstwa, Sąd odstąpił od wymierzenia oskarżonej kary za wykroczenie skarbowe. Fakt karalności oskarżonej za wykroczenia skarbowe mandatami nie może zmienić podjętej decyzji i nie przemawia za celowością ukarania oskarżonej karą grzywny za przypisane jej wykroczenie skarbowe. Zwrócić należy uwagę, iż czyn popełniony w stanie ograniczonej poczytalności to czyn o umniejszonej winie a jednocześnie bezprawny. Znalazło to odbicie w rozstrzygnięciu Sądu, który odstąpił od wymierzania oskarżonej kary grzywny za wykroczenie, gdyż nawet najmniejsza kara grzywny miałaby charakter represji zwłaszcza, iż nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia skarbowego w we wskazanym okresie zarzucanego jej czynu.

O kosztach obrony z urzędu rozstrzygnięto na podstawie do treści Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2017r. poz.1796).

Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k. w zw. art. 113 § 1 kks.

Z podanych względów Sąd orzekł jak w wyroku.